

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Motivul emiterii actului normativ

Serviciile sociale reprezintă o componentă esențială a protecției persoanelor vulnerabile și a solidarității sociale. Funcționarea lor eficientă presupune atât respectarea drepturilor beneficiarilor, cât și existența unui cadru administrativ legal, echilibrat și predictibil pentru furnizorii publici și privați.

În practică, furnizorii de servicii sociale se pot confrunta cu întârzieri administrative nejustificate, interpretări neunitare ale legislației, proceduri excesive, măsuri disproporționate și dificultăți în relația cu autoritățile publice. Asemenea situații pot afecta nu doar activitatea furnizorilor, ci și continuitatea serviciilor de care depind persoane vârstnice, persoane cu dizabilități, copii și alte categorii vulnerabile.

Un exemplu recent îl constituie obligația de a obține autorizația de securitate la incendiu în procedurile de licențiere și relicențiere. Termenul a fost stabilit inițial la 31 decembrie 2024, prorogat la 31 decembrie 2025 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2024 și apoi la 31 decembrie 2026 prin Legea nr. 165/2025. Potrivit datelor Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, din cele 5.384 de servicii sociale licențiate la nivelul lunii octombrie 2024, 1.043 nu dețineau această autorizație, dintre care 458 erau administrate de furnizori publici și 585 de furnizori privați. Blocajul nu a fost generat doar de furnizori, ci și de costurile ridicate de conformare a clădirilor existente, de capacitatea administrativă limitată și de lipsa unui mecanism instituțional care să semnaleze din timp problema. În absența unui asemenea mecanism, soluțiile au fost adoptate în regim de urgență, la limita termenelor, cu riscul închiderii unor servicii de care depind mii de beneficiari.

Se impune, prin urmare, crearea unui mecanism instituțional independent care să contribuie la apărarea drepturilor și intereselor legitime ale furnizorilor de servicii sociale, la promovarea bunei administrări și la prevenirea efectelor disproporționate ale unor măsuri administrative.

Instituția Avocatul Furnizorului de Servicii Sociale este concepută ca o autoritate administrativă autonomă și independentă, înființată prin lege organică, potrivit art. 117 alin. (3) din Constituția României, republicată, care primește sesizări, desfășoară investigații, formulează recomandări, identifică probleme sistemice și propune soluții legislative și administrative.

Noua instituție nu se suprapune cu Avocatul Poporului. Avocatul Poporului are o competență generală de apărare a drepturilor și libertăților persoanelor în raporturile cu autoritățile publice. Furnizorii de servicii sociale se află însă într-o relație administrativă specializată și permanentă cu autoritățile de acreditare, licențiere, inspecție, finanțare, contractare și autorizare sanitară sau de securitate la incendiu, în care problemele sunt preponderent tehnice, procedurale și sistemice. Pentru aceste situații este necesară o expertiză dedicată. Sesizările care privesc exclusiv drepturile individuale ale beneficiarilor se transmit Avocatului Poporului, iar cele două instituții cooperează pe bază de protocol.

Un element esențial al proiectului îl constituie protejarea continuității serviciilor sociale. Atunci când o măsură administrativă poate determina suspendarea sau încetarea unui serviciu, trebuie analizat impactul asupra beneficiarilor și trebuie avute în vedere, atunci când situația permite, soluții alternative care să prevină întreruperea îngrijirii. Pentru o persoană vârstnică sau cu dizabilități instituționalizată, mutarea forțată într-un alt centru, departe de familie și de personalul cunoscut, poate avea consecințe grave asupra sănătății și echilibrului emoțional. De aceea, proiectul obligă autoritățile să evalueze în scris acest impact și să analizeze alternative precum planul de remediere sau termenul de conformare, înainte de a dispune măsuri care conduc la închiderea serviciului.

Instituția nu va substitui autoritățile de control și nu va putea împiedica intervențiile necesare pentru protejarea vieții, sănătății, integrității și demnității beneficiarilor. Apărarea furnizorului nu poate justifica menținerea unui serviciu care prezintă un pericol imediat și grav pentru persoanele asistate. Recomandările Avocatului Furnizorului nu au caracter obligatoriu; forța lor rezidă în transparență, în raportarea către Parlament și în posibilitatea sesizării instanței de contencios administrativ.

Prin organizarea instituției după modelul unei autorități publice independente, cu atribuții clar definite, se urmărește consolidarea legalității, transparenței, proporționalității și responsabilității în administrația publică din domeniul serviciilor sociale.

Adoptarea proiectului va contribui la îmbunătățirea relației dintre furnizorii de servicii sociale și autoritățile publice, la identificarea disfuncționalităților legislative și administrative și la protejarea interesului beneficiarilor.

2. Impactul socio-economic

Proiectul contribuie la stabilitatea rețelei de servicii sociale, în special a celor rezidențiale pentru persoane vârstnice și pentru persoane cu dizabilități, prin prevenirea închiderilor determinate de blocaje administrative care pot fi remediate. Sunt protejate, totodată, locurile de muncă din sector și investițiile furnizorilor publici și privați, care au nevoie de un mediu administrativ previzibil pentru a dezvolta noi servicii. Soluționarea pe cale amiabilă a disfuncțiilor administrative reduce numărul litigiilor și costurile acestora, atât pentru furnizori, cât și pentru autoritățile publice.

3. Impactul financiar asupra bugetului general consolidat

Înființarea instituției presupune cheltuieli de personal pentru un număr maxim de 35 de posturi, inclusiv demnitarii, precum și cheltuieli materiale pentru sediu, dotări și funcționare. Estimarea orientativă este de aproximativ 7 milioane lei anual, din care aproximativ 5,5 milioane lei cheltuieli de personal și 1,5 milioane lei cheltuieli cu bunuri și servicii. Estimarea urmează să fie detaliată în fișa financiară. Finanțarea se asigură de la bugetul de stat. Pentru anul intrării în vigoare, fondurile se asigură în condițiile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, iar din anul următor, prin legea bugetului de stat.

4. Impactul asupra sistemului juridic

Proiectul are caracter de lege organică, întrucât reglementează înființarea unei autorități administrative autonome, potrivit art. 117 alin. (3) din Constituție. Se completează Legea asistenței sociale nr. 292/2011, prin consacrarea dreptului furnizorilor la un tratament administrativ legal și proporțional, și Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prin recunoașterea calității procesuale active a Avocatului Furnizorului, după modelul prevăzut pentru Avocatul Poporului.

5. Consultări derulate

Propunerea a fost elaborată pe baza problemelor semnalate de organizațiile reprezentative ale furnizorilor publici și privați de servicii sociale. Pentru propunerea legislativă se vor solicita avizul Consiliului Legislativ, avizul Consiliului Economic și Social și punctul de vedere al Guvernului.

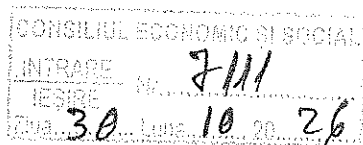
6. Măsuri de implementare

Primul Avocat al Furnizorului se numește în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii. Regulamentul de organizare și funcționare se aprobă în termen de 90 de zile de la numire. În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare, autoritățile administrației publice centrale propun actele normative necesare aplicării legii.

Față de cele de mai sus, am elaborat prezenta propunere legislativă, pe care o supunem spre dezbateră și adoptare Parlamentului României.

Inițiator:

Deputat Mariana Vărgă – *Circumscripția Electorală nr. 42 București*

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senatul

LEGE

privind înființarea, organizarea și funcționarea instituției Avocatul Furnizorului de Servicii Sociale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Instituția Avocatul Furnizorului de Servicii Sociale, denumită în continuare Avocatul Furnizorului, are drept scop apărarea drepturilor și intereselor legitime ale furnizorilor de servicii sociale în raporturile acestora cu autoritățile și instituțiile publice, precum și promovarea bunei administrări în domeniul serviciilor sociale.

(2) Avocatul Furnizorului urmărește, totodată, protejarea continuității serviciilor sociale în interesul beneficiarilor, cu respectarea drepturilor, libertăților, demnității și siguranței acestora.

(3) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) furnizor de servicii sociale – persoana fizică sau juridică, de drept public ori privat, prevăzută la art. 37 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoana juridică ce a depus cerere de acreditare ca furnizor de servicii sociale;

b) autoritate publică – orice autoritate sau instituție publică centrală ori locală, inclusiv structurile subordonate, deconcentrate sau descentralizate ale acesteia, care emite acte, dispune măsuri ori exercită atribuții de reglementare, acreditare, licențiere, inspecție, control, finanțare, contractare sau autorizare privind înființarea și funcționarea serviciilor sociale, inclusiv în domeniul sanitar, al securității la incendiu și al siguranței alimentare;

c) administrare defectuoasă – acțiunea sau inacțiunea unei autorități publice contrară legii ori principiilor bunei administrări, inclusiv întârzierea nejustificată, lipsa motivării, aplicarea neunitară a legii și impunerea unor cerințe care nu sunt prevăzute de lege;

d) problemă sistemică – disfuncția legislativă sau administrativă care afectează ori poate afecta un număr semnificativ de furnizori sau de beneficiari.

Art. 2. — (1) Avocatul Furnizorului este o autoritate administrativă autonomă, independentă și imparțială, cu personalitate juridică, înființată potrivit art. 117 alin. (3) din Constituția României, republicată.

(2) Sediul instituției este în municipiul București.

(3) Avocatul Furnizorului poate înființa birouri teritoriale la nivelul regiunilor de dezvoltare, în limita numărului de posturi aprobat.

Art. 3. — Avocatul Furnizorului își exercită atribuțiile cu respectarea Constituției României, a legilor, a tratatelor internaționale la care România este parte și a dreptului Uniunii Europene.

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Furnizorului nu solicită și nu primește instrucțiuni de la nicio autoritate publică, persoană juridică sau persoană fizică.

Art. 5. — Activitatea Avocatului Furnizorului se întemeiază pe următoarele principii:

- a) legalitate;
- b) independență și imparțialitate;
- c) proporționalitate;
- d) transparență;
- e) bună administrare;
- f) previzibilitate administrativă;
- g) continuitatea serviciilor sociale;
- h) respectarea demnității umane;
- i) protecția beneficiarilor;
- j) nediscriminare;
- k) responsabilitate instituțională.

CAPITOLUL II

Mandatul și numirea Avocatului Furnizorului

Art. 6. — (1) Avocatul Furnizorului este conducătorul instituției și exercită atribuțiile prevăzute de prezenta lege, cu respectarea independenței instituționale.

(2) Avocatul Furnizorului are rang de secretar de stat, iar adjunctul său are rang de subsecretar de stat. Salarizarea acestora se stabilește potrivit Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Avocatul Furnizorului este numit de Parlamentul României, în ședința comună a celor două Camere, pentru un mandat de 5 ani.

(2) Mandatul poate fi reînnoit o singură dată.

(3) Candidații se propun de grupurile parlamentare, după consultarea publică a organizațiilor reprezentative ale furnizorilor publici și privați de servicii sociale și ale beneficiarilor, organizată de comisiile pentru muncă și protecție socială ale celor două Camere.

(4) Candidații sunt audiați în ședința comună a comisiilor prevăzute la alin. (3), care întocmesc un raport comun cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 8.

(5) Numirea se face cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Art. 8. — Poate fi numită în funcția de Avocat al Furnizorului persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și domiciliul în România;
- b) are studii superioare;
- c) are o experiență profesională de cel puțin 10 ani, din care cel puțin 5 ani în domeniul serviciilor sociale, al asistenței sociale, juridic sau al administrației publice;
- d) se bucură de o bună reputație profesională;
- e) nu a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;
- f) are experiență relevantă în domeniul juridic, al asistenței sociale, al administrației publice sau al managementului serviciilor sociale;
- g) nu a fost lucrător al Securității sau colaborator al acesteia.

Art. 9. — (1) Pe durata mandatului, Avocatul Furnizorului nu poate fi membru al unui partid politic și nu poate exercita alte funcții sau activități incompatibile cu independența și imparțialitatea funcției, potrivit legii.

(2) Avocatul Furnizorului nu poate desfășura activități comerciale și nu poate participa la activități care generează conflicte de interese.

(3) Pe durata mandatului, Avocatul Furnizorului și adjunctul său nu pot deține funcții de conducere, calitate de membru în organele de conducere ori calitate de asociat sau fondator într-un furnizor de servicii sociale ori într-o asociație sau federație a furnizorilor. Situațiile de incompatibilitate existente la data numirii se înlătură în termen de 30 de zile.

Art. 10. — (1) Mandatul Avocatului Furnizorului încetează înainte de termen în caz de:

a) demisie;

b) revocare din funcție;

c) incompatibilitate;

d) imposibilitate de exercitare a atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 90 de zile, constatată prin examen medical de specialitate;

e) condamnare definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni;

f) deces.

(2) Revocarea se dispune de Parlament, în ședința comună a celor două Camere, cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru încălcarea Constituției și a legilor, pe baza raportului comun al comisiilor pentru muncă și protecție socială.

(3) Avocatul Furnizorului poate fi suspendat din funcție de Parlament la data trimiterii în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1), Parlamentul numește un nou Avocat al Furnizorului în termen de 60 de zile, pentru un mandat complet. Până la numire, precum și pe durata suspendării, atribuțiile se exercită de adjunct.

Art. 11. — (1) Avocatul Furnizorului este sprijinit de un adjunct.

(2) Adjunctul este numit și eliberat din funcție de Avocatul Furnizorului, dintre persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 8, cu respectarea incompatibilităților prevăzute la art. 9.

(3) Adjunctul exercită atribuțiile delegate de Avocatul Furnizorului și îl înlocuiește în cazurile și condițiile stabilite prin regulament.

Art. 12. — Avocatul Furnizorului aprobă regulamentul de organizare și funcționare a instituției, cu respectarea prezentei legi și a legislației aplicabile. Regulamentul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL III

Atribuțiile Avocatului Furnizorului

Art. 13. — Avocatul Furnizorului exercită următoarele atribuții principale:

a) primește și analizează sesizările furnizorilor de servicii sociale și ale celorlalte persoane îndreptățite potrivit prezentei legi;

b) desfășoară investigații în legătură cu activitatea autorităților și instituțiilor publice în domeniul serviciilor sociale;

c) desfășoară investigații din oficiu;

d) solicită informații, documente și explicații autorităților și instituțiilor publice, în condițiile legii;

- e) formulează recomandări pentru remedierea problemelor constatate;
- f) sesizează autoritățile competente;
- g) identifică disfuncționalități sistemice și practici administrative neunitare;
- h) formulează propuneri de modificare și completare a legislației;
- i) prezintă rapoarte anuale și speciale;
- j) sesizează instanța de contencios administrativ în condițiile legii;
- k) cooperează cu instituțiile și autoritățile competente în domeniul serviciilor sociale;,-
- l) organizează, la cererea părților, proceduri de dialog și conciliere administrativă între furnizori și autoritățile publice;
- m) solicită autorităților competente emiterea de instrucțiuni sau puncte de vedere pentru aplicarea unitară a legislației;
- n) formulează puncte de vedere, în procesul de consultare publică, asupra proiectelor de acte normative care privesc furnizorii de servicii sociale.

Art. 14. — În exercitarea atribuțiilor sale, Avocatul Furnizorului poate analiza, în special:

- a) refuzul nejustificat al unei autorități de a soluționa o cerere;
- b) întârzierile administrative nejustificate;
- c) interpretările neunitare ale legislației;
- d) măsurile administrative disproporționate;
- e) lipsa motivării actelor sau măsurilor administrative;
- f) nerespectarea dreptului la informare;
- g) procedurile administrative excesive;
- h) problemele de bună administrare privind acreditarea și licențierea serviciilor sociale;
- i) dificultățile administrative privind finanțarea și contractarea serviciilor sociale;
- j) măsurile care pot determina suspendarea sau încetarea unui serviciu social;
- k) alte situații de administrare defectuoasă care afectează drepturile sau interesele legitime ale furnizorilor de servicii sociale;,-
- l) impunerea unor cerințe, documente sau condiții care nu sunt prevăzute de lege;
- m) aplicarea diferită a aceluiași prevederi legale de către structuri teritoriale diferite ale aceleiași autorități.

Art. 15. — (1) Avocatul Furnizorului nu poate împiedica autoritățile competente să adopte măsuri necesare pentru protejarea vieții, sănătății, integrității și demnității beneficiarilor.

(2) Avocatul Furnizorului nu se pronunță asupra temeiniciei constatărilor tehnice ale organelor de control și nu substituie căile de atac prevăzute de lege. Acesta analizează legalitatea procedurii, proporționalitatea măsurii și respectarea principiilor bunei administrări.

CAPITOLUL IV

Exercitarea atribuțiilor Avocatului Furnizorului

Secțiunea 1

Sesizări și petiții

Art. 16. — (1) Se pot adresa Avocatului Furnizorului:

- a) furnizorii publici de servicii sociale;
- b) furnizorii privați de servicii sociale;
- c) asociațiile și fundațiile;
- d) cultele recunoscute de lege;
- e) operatorii economici care furnizează servicii sociale;
- f) organizațiile profesionale;
- g) beneficiarii serviciilor sociale;
- h) reprezentanții legali ai beneficiarilor;
- i) aparținătorii beneficiarilor, în condițiile legii;
- j) persoanele juridice care au depus cerere de acreditare ca furnizori de servicii sociale;
- k) federațiile, uniunile și asociațiile reprezentative ale furnizorilor de servicii sociale, pentru probleme care privesc membrii lor sau domeniul în ansamblu.

(2) Sesizările formulate de persoanele prevăzute la alin. (1) lit. g)–i) care privesc exclusiv drepturile individuale ale beneficiarilor se transmit Avocatului Poporului, cu informarea petentului.

Art. 17. — (1) Sesizarea este gratuită și poate fi formulată în scris, în format fizic sau electronic.

(2) Sesizarea trebuie să cuprindă datele necesare identificării petentului, descrierea situației reclamate și, după caz, documentele justificative disponibile.

(3) Sesizarea poate privi un act, un fapt, un refuz sau o întârziere administrativă care afectează drepturile ori interesele legitime ale furnizorului sau continuitatea serviciului social.

(4) Sesizarea se depune în termen de cel mult un an de la data la care petentul a luat cunoștință de actul, faptul, refuzul sau întârzierea reclamată.

(5) Nu se rețin spre soluționare sesizările anonime, cele vădit nefondate și cele care privesc aspecte aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau soluționate definitiv de acestea.

(6) Avocatul Furnizorului comunică petentului, în termen de 45 de zile de la înregistrare, modul de soluționare a sesizării sau, după caz, stadiul investigației.

Art. 18. — Depunerea unei sesizări la Avocatul Furnizorului nu suspendă termenele legale pentru formularea plângerilor administrative sau a acțiunilor în instanță și nu înlocuiește procedurile prevăzute de lege.

Secțiunea a 2-a

Investigații și solicitarea de informații

Art. 19. — (1) Avocatul Furnizorului poate iniția investigații în urma unei sesizări sau din oficiu.

(2) Investigațiile din oficiu pot fi inițiate în cazul identificării unor probleme sistemice, al aplicării neunitare a legislației, al afectării unui număr semnificativ de beneficiari sau al existenței riscului de dispariție a unor servicii sociale esențiale.

Art. 20. — În cadrul investigațiilor, Avocatul Furnizorului poate:

- a) solicita documente, informații, explicații, puncte de vedere și date statistice;
- b) invita reprezentanții autorităților publice și ai furnizorilor de servicii sociale la audieri;
- c) poate efectua verificări și vizite la sediul autorităților publice, în condițiile legii;
- d) solicita precizarea temeiului juridic al măsurilor contestate;

e) analiza respectarea principiilor legalității, proporționalității și buneii administrări.

Art. 21. — (1) Autoritățile și instituțiile publice răspund solicitărilor Avocatului Furnizorului în termen de maximum 30 de zile, dacă legea nu prevede un termen mai scurt.

(2) Conducătorii autorităților și instituțiilor publice au obligația de a coopera cu Avocatul Furnizorului. Refuzul nejustificat de a răspunde sau de a pune la dispoziție informațiile și documentele solicitate se consemnează în raportul anual ori într-un raport special și se comunică autorității ierarhice superioare, în vederea angajării răspunderii disciplinare, potrivit legii.

Secțiunea a 3-a

Recomandări și măsuri de remediere

Art. 22. — În urma investigației, Avocatul Furnizorului poate formula recomandări privind:

- a) reanalizarea unei cereri;
- b) revocarea sau modificarea unei măsuri administrative, în condițiile legii;
- c) motivarea unei decizii;
- d) remedierea unei proceduri administrative;
- e) respectarea termenelor legale;
- f) uniformizarea practicii administrative;
- g) adoptarea unor măsuri pentru asigurarea continuității serviciului social;
- h) suspendarea executării unei măsuri până la reanalizarea acesteia, atunci când executarea ar conduce la întreruperea serviciului social, iar beneficiarii nu se află în pericol imediat și grav.

Art. 23. — (1) Autoritatea sesizată comunică, în termen de 30 de zile, măsurile adoptate sau motivele pentru care nu poate da curs recomandării.

(2) În cazul unui refuz nejustificat, Avocatul Furnizorului poate sesiza autoritatea ierarhice superioară sau alte instituții competente.

(3) În cazul constatării unei aplicări neunitare a legislației, Avocatul Furnizorului poate solicita ministerului de resort sau autorității de reglementare competente emiterea de instrucțiuni ori puncte de vedere pentru aplicarea unitară a legii de către structurile subordonate. Autoritatea răspunde în termen de 30 de zile.

(4) Recomandările Avocatului Furnizorului nu au caracter obligatoriu și nu pot fi supuse controlului parlamentar sau judecătoresc.

Secțiunea a 4-a

Protejarea continuității serviciilor sociale

Art. 24. — (1) În cazul în care o măsură administrativă poate conduce la suspendarea sau încetarea unui serviciu social, autoritatea competentă evaluează impactul măsurii asupra beneficiarilor.

(2) Evaluarea se realizează anterior luării măsurii, cu excepția situațiilor de urgență în care există un risc imediat și grav pentru beneficiari.

(3) Înainte de dispunerea măsurii, furnizorul este notificat și are dreptul de a formula un punct de vedere în termen de cel puțin 10 zile lucrătoare, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2). În același termen, furnizorul poate solicita intervenția Avocatului Furnizorului.

(4) Evaluarea impactului se consemnează în scris și se comunică furnizorului odată cu actul prin care se dispune măsura. Lipsa evaluării, în afara situațiilor prevăzute la alin. (2), constituie motiv de nelegalitate a actului, care poate fi invocat în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 25. — Evaluarea impactului asupra beneficiarilor ia în considerare cel puțin:

- a) numărul beneficiarilor;
- b) vârsta și gradul de vulnerabilitate al acestora;
- c) situația medicală relevantă;
- d) durata furnizării serviciului;
- e) existența unor servicii alternative;
- f) distanța față de familie;
- g) impactul asupra relațiilor familiale și sociale;
- h) continuitatea tratamentului și îngrijirii;
- i) posibilitățile de relocare în condiții de siguranță și demnitate.

Art. 26. — (1) Înainte de suspendarea sau încetarea unui serviciu social, autoritatea competentă analizează, în măsura în care situația permite, alternative precum:

- a) un plan de remediere;
- b) acordarea unui termen de conformare;
- c) reducerea temporară a capacității;
- d) reorganizarea serviciului;
- e) acordarea de sprijin tehnic;
- f) adoptarea unor măsuri administrative corective.

(2) Termenul de conformare prevăzut la alin. (1) lit. b) se stabilește în raport cu natura neconformității și nu poate fi mai mic de 30 de zile, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 27.

Art. 27. — Prevederile art. 24–26 nu împiedică autoritățile competente să dispună măsuri urgente atunci când serviciul social prezintă un pericol imediat și grav pentru viața, sănătatea, integritatea sau demnitatea beneficiarilor.

Secțiunea a 5-a

Protecția beneficiarilor

Art. 28. — Apărarea drepturilor și intereselor legitime ale furnizorilor de servicii sociale nu poate avea ca efect încălcarea drepturilor beneficiarilor.

Art. 29. — În cazul în care identifică indicii privind încălcarea drepturilor beneficiarilor, Avocatul Furnizorului sesizează autoritățile competente, inclusiv Avocatul Poporului și Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială.

Art. 30. — În cazul închiderii sau suspendării unui serviciu social rezidențial, autoritatea competentă urmărește asigurarea, în condițiile legii, a:

- a) informării beneficiarilor;
- b) informării reprezentanților legali și a aparținătorilor;
- c) identificării unor soluții alternative;
- d) continuității tratamentului și îngrijirii;
- e) menținerii legăturilor familiale și sociale, în măsura posibilului;
- f) respectării demnității beneficiarilor;

g) transferului dosarelor personale și al informațiilor necesare continuității îngrijirii, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

Secțiunea a 6-a

Sesizarea instanței de contencios administrativ

Art. 31. — În situația în care, în urma unei investigații, Avocatul Furnizorului apreciază că ilegalitatea unui act administrativ sau refuzul unei autorități de a-și îndeplini atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție și că măsura afectează continuitatea unui serviciu social ori drepturile și interesele legitime ale furnizorului sau ale beneficiarilor, acesta poate sesiza instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.

Art. 32. — Sesizarea instanței de către Avocatul Furnizorului nu împiedică furnizorul sau beneficiarul să își exercite propriile drepturi procesuale, în condițiile legii.

Art. 33. — În cazul în care acțiunea este introdusă pentru protejarea drepturilor sau intereselor legitime ale furnizorului, acesta este informat cu privire la demersul judiciar și la efectele acestuia.

CAPITOLUL V

Relațiile cu autoritățile publice și raportarea activității

Art. 34. — Avocatul Furnizorului cooperează cu Avocatul Poporului, Parlamentul României, ministerele competente, autoritățile administrației publice locale, autoritățile de acreditare și licențiere, organizațiile profesionale, organizațiile neguvernamentale, organizațiile reprezentative ale beneficiarilor, instituțiile europene și alte instituții publice competente.

Art. 35. — (1) Cooperarea instituțională nu afectează independența Avocatului Furnizorului și nu limitează atribuțiile legale ale instituțiilor cu care acesta cooperează.

(2) Avocatul Furnizorului și Avocatul Poporului încheie un protocol de cooperare privind transmiterea reciprocă a sesizărilor, schimbul de informații și evitarea dublei investigații. Protocolul se publică pe paginile de internet ale celor două instituții.

Art. 36. — (1) Avocatul Furnizorului prezintă anual Parlamentului un raport privind activitatea instituției.

(2) Raportul anual cuprinde cel puțin:

- a) numărul sesizărilor primite;
- b) domeniile în care au fost formulate sesizările;
- c) numărul investigațiilor desfășurate;
- d) numărul recomandărilor formulate;
- e) gradul de implementare a recomandărilor;
- f) problemele sistemice constatate;
- g) situația serviciilor sociale afectate de măsuri administrative;
- h) propunerile de modificare legislativă;
- i) propunerile pentru îmbunătățirea administrației publice în domeniul serviciilor sociale;
- j) durata medie de soluționare a procedurilor de acreditare și licențiere, pe județe, pe baza datelor comunicate de autoritățile competente.

(3) Raportul anual se prezintă până la data de 31 martie a anului următor și se publică pe pagina de internet a instituției.

Art. 37. — Avocatul Furnizorului poate prezenta Parlamentului rapoarte speciale ori de câte ori constată probleme grave sau sistemice care afectează furnizorii de servicii sociale ori continuitatea serviciilor furnizate beneficiarilor.

Art. 38. — Rapoartele și recomandările pot fi făcute publice cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal, confidențialitatea și celelalte obligații legale aplicabile.

CAPITOLUL VI

Serviciile instituției Avocatul Furnizorului

Art. 39. — (1) Structura organizatorică, statul de funcții și numărul de personal necesar activității instituției se aprobă de Avocatul Furnizorului, în limita bugetului anual și cu respectarea legii.

(2) Numărul maxim de posturi este de 35, inclusiv demnitarii.

Art. 40. — În cadrul instituției se pot organiza structuri de specialitate pentru:

- a) activitatea juridică și contenciosul administrativ;
- b) analiza și investigarea sesizărilor;
- c) domeniul serviciilor sociale;
- d) protecția beneficiarilor;
- e) monitorizarea și analiza problemelor sistemice;
- f) prevenirea și analiza conflictelor de interese;
- g) relația cu Parlamentul și autoritățile publice;
- h) activitatea economică, financiară, administrativă și de resurse umane.

Art. 41. — (1) Personalul instituției este format din funcționari publici, personal contractual și experți, în condițiile legii.

(2) Personalul de specialitate trebuie să asigure competențe în domeniul juridic, al asistenței sociale, administrației publice, economiei, managementului serviciilor sociale, protecției persoanelor vulnerabile, drepturilor persoanelor cu dizabilități și îngrijirii persoanelor vârstnice.

Art. 42. — Funcțiile de conducere și de execuție de specialitate din cadrul instituției se ocupă potrivit legislației aplicabile.

Art. 43. — Încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale regulamentului de organizare și funcționare de către personalul instituției atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă sau penală, potrivit legii.

Art. 44. — (1) Instituția are buget propriu, care face parte integrantă din bugetul de stat.

(2) Bugetul instituției este elaborat de aceasta și ~~transmis Parlamentului~~, se cuprinde în bugetul de stat și se aprobă prin legea bugetului de stat, în condițiile legislației finanțelor publice.

(3) Instituția nu poate primi finanțări de la furnizorii de servicii sociale sau de la entități asupra cărora exercită ori poate exercita atribuții de investigare.

Art. 45. — Avocatul Furnizorului și personalul instituției respectă legislația privind protecția datelor cu caracter personal și confidențialitatea informațiilor obținute în exercitarea atribuțiilor.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii

Art. 46. — În termen de 90 de zile de la numirea Avocatului Furnizorului se aprobă regulamentul de organizare și funcționare a instituției.

Art. 47. — În termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile administrației publice centrale competente propun actele normative necesare pentru punerea în aplicare a prezentei legi.

Art. 48. — Exercițarea atribuțiilor Avocatului Furnizorului nu exonerează furnizorii de servicii sociale de răspunderea prevăzută de lege și nu limitează dreptul autorităților competente de a interveni pentru protejarea beneficiarilor.

Art. 49. — (1) Primul Avocat al Furnizorului se numește în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Fondurile necesare înființării și funcționării instituției în anul intrării în vigoare a prezentei legi se asigură în condițiile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, iar începând cu anul următor, prin legea bugetului de stat.

CAPITOLUL VIII

Modificarea și completarea unor acte normative și dispoziții finale

Art. 50. — Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 38 se introduce un nou articol, art. 38¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 38¹.** — (1) Furnizorii de servicii sociale au dreptul la un tratament administrativ legal, proporțional, transparent și nediscriminatoriu din partea autorităților publice.

(2) Furnizorii au dreptul de a sesiza Avocatul Furnizorului de Servicii Sociale cu privire la orice act, fapt, refuz sau întârziere administrativă care le afectează drepturile ori interesele legitime.

(3) Exercițarea drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) nu exonerează furnizorii de respectarea obligațiilor legale și a standardelor de calitate aplicabile serviciilor sociale.”

Art. 51. — Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Avocatul Furnizorului de Servicii Sociale, în urma investigației realizate potrivit legii sale organice, dacă apreciază că ilegalitatea actului administrativ sau refuzul autorității administrative de a-și îndeplini atribuțiile legale nu poate fi înlăturat decât prin justiție și că măsura afectează continuitatea unui serviciu social ori drepturile și interesele legitime ale furnizorului sau ale beneficiarilor, poate sesiza instanța competentă de contencios administrativ, în condițiile legii.”

2. După articolul 7 se introduce un nou articol, art. 7¹, cu următorul cuprins:

„**Art. 7¹.** — Sesizarea instanței de contencios administrativ de către Avocatul Furnizorului de Servicii Sociale nu împiedică furnizorul sau beneficiarul să exercite propriile drepturi procesuale, în condițiile legii.”

Art. 52. — Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE SENATULUI

Notă :

- Fostele ARTICOLUL II–V au fost integrate în Capitolul VIII ca art. 50–52. O lege nouă se numerează continuu, cu cifre arabe; numerotarea cu cifre romane se folosește doar la legile care modifică alte acte.
- ARTICOLUL IV a fost eliminat ca redundant: obligația este deja prevăzută la art. 47.
- ARTICOLUL V a fost eliminat: art. 65 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 cere ca dispozițiile abrogate să fie determinate expres. Formula „se abrogă orice dispoziții contrare” este respinsă de Consiliul Legislativ.
- Legea nr. 292/2011 nu este republicată; s-a eliminat „republicată”. Formula „se modifică și se completează” a devenit „se completează”, întrucât ambele legi sunt doar completate.
- Formula de adoptare trimite la art. 76 alin. (1), lege organică, pentru că legea înființează o autoritate administrativă autonomă (art. 117 alin. (3) din Constituție).
- Cifrele propuse (35 de posturi, aproximativ 7 milioane lei anual, termenele de 10, 30, 45 și 60 de zile) sunt orientative și pot fi ajustate. Estimarea financiară trebuie detaliată într-o fișă financiară.
- De verificat în forma consolidată a Legii nr. 554/2004 că numerotările alin. (3¹) de la art. 1 și art. 7¹ nu sunt deja ocupate.
- Am păstrat lit. e) de la art. 16 („operatorii economici”): art. 37 din Legea nr. 292/2011 îi admite ca furnizori privați, cu excepțiile prevăzute de lege.